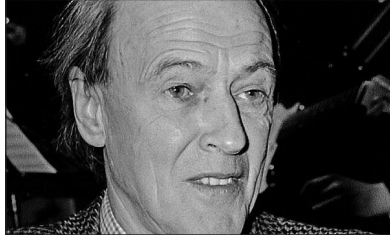

دریچه

نوبت به فیلم وس اندرسون رسید
بی‌تفاوتی تنفلیکس
به تهدید صهیونیست‌ها

همدلی | درحالی‌که تنفلیکس پاییز امسال امتیاز مجموعه آثار «رولد دال» را خرید و یک گروه اسرائیلی برای تمایلات ضدصهیونیستی این نویسنده به تنفلیکس هشدار داده بود، خبر ساخت فیلمی جدید منتشر شد.

به نقل از آسوشیتدپرس، تنفلیکس که چند ماه پیش برای اولین بار امتیاز ساخت مجموعه آثار یک نویسنده معروف را خرید و با هشدار گروه‌های اسرائیلی روبه‌رو شد، خبر ساخت فیلمی جدید در قالب این قرارداد را اعلام کرد.

درحالی‌که تنفلیکس بزرگ‌ترین قرارداد محتوایی خود را برای ساخت آثاری بر مبنای مجموعه کتاب‌های رولد دال امضا کرد، در پاسخ به درخواست و تهدید گروه‌های طرفدار رژیم صهیونیستی عکس‌العملی بروز نداد.

ایسن کمپانی بزرگ تولید محتوا با عقد این قرارداد قصد تولید محصولاتی به ارزش یک میلیارد دلار را دارد تا بتواند در برابر رقبای خود در حوزه پخش آنلاین فیلم و سریال ازجمله دیزنی پلاس، آمازون پرایم ویدئو و ایچی‌و مکس ایستادگی کند.

همان موقع تنفلیکس اعلام کرد قرار است علاوه بر فیلم موزیکال «ماتیلدا»، یک سریال تلویزیونی به کارگردانی تاپکا واتینتی با اقتباس از «دنیای چارلی و کارخانه شکلات‌سازی بسازد».

روز پیش موقع چهارچوب وس اندرسون یکی از داستان‌های کوتاه رولد دال به نام «استان شگفت‌انگیز هنری شوگر» را با بازی بندیکت کامبرج، رالف فینس، دو پاتل و بن کینگزلی جلوی دوربین می‌برد. بااین‌حال جمله اسرائیلی‌ها به کشور لبنان در سال ۱۹۸۲ ازجمله مواردی بود که موجب شد تا این نویسنده نامدار بارها اعلام کند که ضداسرائیل است و تا آخر عمر با سیاست‌های غیرانسانی صهیونیست‌ها مخالفت کرد.

اکنون گروه‌های طرفدار رژیم صهیونیستی گفته‌اند تنفلیکس باید با ساخت فیلمی مستند درباره رولد دال درباره موضوع یهودی‌ستیزانه او موضع‌گیری کند. آن‌ها گفته‌اند نسبت به بی‌توجهی به نفرت از یهودیان که در نظرات این نویسنده بارها ذکر شده سکوت نخواهند کرد.

گروه صهیونیستی «هیئت نمایندگان بریتانیا» تأکید کرده «یهودی‌ستیزی» شدید رولد دال مشهور است و لذت تماشای آثار او نباید موجب شوه‌این امر فراموش شود. آن‌ها تأکید کرده‌اند که نمی‌گویند تنفلیکس هر فیلمی از آثار دال ساخت ابتدایش دراین‌باره هشدار بدهد اما با ساخت یک فیلم مستند دراین‌باره می‌تواند اقدام کند.

به گفته آن‌ها با ساخت فیلم‌هایی از آثار رولد دال این نویسنده به‌عنوان الگویی از مهربانی شناخته می‌شود درحالی‌که او ضد اسرائیل بود. نمایش فیلم «BFG» که توسط اسپیلبرگ با اقتباس از اثری از رولد دال ساخته شده نیز در سال ۲۰۱۶ در کن فرانسواستند. این فیلم با اعتراض شماری از یهودیان همراه شد و اسپیلبرگ در دفاع گفت از آنچه به او منتسب شده اطلاعی ندارد.

موارد متعددی از قول رولد دال منتشر شده که او در آن‌ها به‌صراحت نظر خود را نسبت به رژیم صهیونیستی ابراز می‌کند. ازجمله او در مصاحبه‌ای در سال ۱۹۹۰ در ایندپندنت بریتانیا و چند ماه پیش از درگذشتش تأکید کرده بود مطمئناً «ضداسرائیل» است.

او در همان مصاحبه درباره اشغال لبنان هم به‌صراحت موضع‌گیری کرد و گفت هیچ ناشر غیر یهودی وجود ندارد و آن‌ها رسانه‌ها را کنترل می‌کنند و به همین دلیل است که رئیس‌جمهوری آمریکا باید همه‌چیزش را به اسرائیل واگذار کند.

با توجه به اینکه آثار رولد دال تاکنون به ۳۳ زبان ترجمه‌شده و بیش از ۳۰۰ میلیون نسخه در جهان فروش کرده‌اند، این قرارداد جدید یک فرصت بزرگ جهانی برای تنفلیکس است.

سازمان آگهی

همدلی

۰۹۱۲۶۸۲۰۱۹۱
۰۲۱۸۸۹۹۴۶۰۸

یکی از دلایلی که سبب شد در این گفت‌وگو خدمتتان باشسیم، اشتراک کاری است که با شما داریم. کار شما با کار در حوزه مطبوعات، نزدیکی دارد؛ دست‌کم شما از حیث نویسندگی با اصحاب مطبوعات مشترکید. حالا اگر ایسن نویسندگی را مورد توجه قرار دهیم، به‌احتمال آثری دارید که بخواهیم درباره آن صحبت کنیم و آغاز بحث ما باشد؟

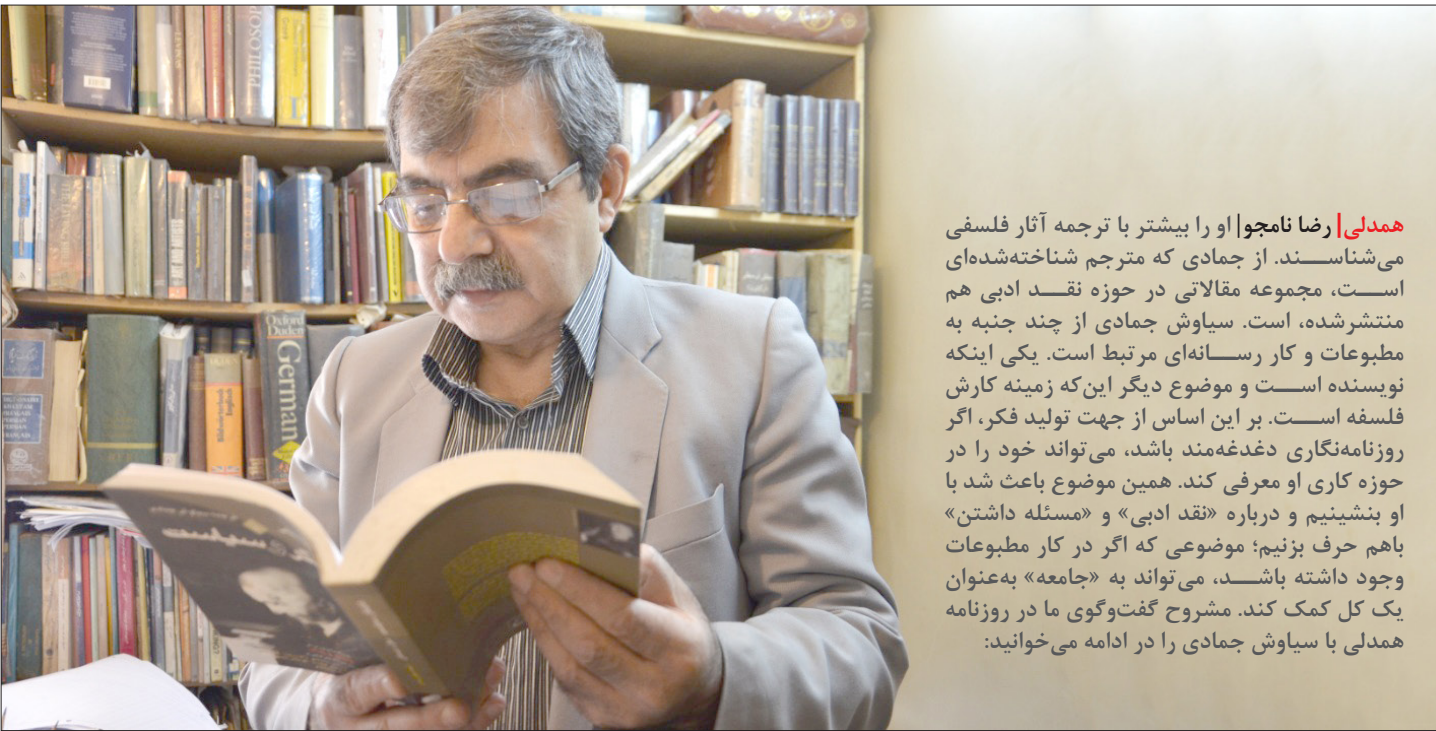
البته این نکته را باید همین آغاز متذکر شوم که نویسندگی در زمینه‌ای که من کار می‌کنم با نویسندگی در مطبوعات به‌ویژه روزنامه‌ها تفاوت زیادی دارد، فاصله‌اش از ماه من تا ماه گردون است! بگذریم. من اتفاقاً چند سال قبل اثری داشتیم که در اصل بعد از نمایشگاه کتاب است و موضوعش، نقد ادبی است. ابتدای این کتاب را مقدمه‌ای درباره تبارشناسی نقد ادبی در برگرفته و مقالاتی درباره نقد آثار ادبی و برخی از سبک‌های ادبی مثل مدرنیسم در این کتاب موردنقد قرار گرفته‌اند. همه این مطالب تحت عنوان «انکار حضور دیگری» توسط نشر نیلوفر منتشر شده است.

محتوی این کتاب درباره توضیح علمی نقد ادبی است یا شامل مقالاتی است که به تفکیک کارهای مختلف را موردنقد قرار داده‌اند؟

بخش عمده این کتاب مربوط به نقد برخی نوشته‌ها درزمینه ادبی است. البته مقدمه‌ای دارد که با عنوان درآمد بر تبارشناسی رمان و نقد ادبی در کتاب قرار گرفته است. بعد از مقدمه مطالبی در کتاب قرار گرفته که درواقع تفسیر و نقد ادبی است. مثلاً نقد کتاب «کیفر آتش» از الیاس کانتی که آقای سروش حیبی این کتاب را ترجمه کرده‌اند. این رمان موردتوجه من قرار گرفت و حتی پیش از ترجمه آقای حیبی ۵۰صفحه‌ای از این کتاب را ترجمه کردم؛ اما بعد از دیدن کار ایشان

سیاوش جمادی؛ مترجم آثار فلسفی در گفت‌وگو با «همدلی»:

باید فکر کردن را یاد بگیریم

همدلی | رضا نامجو او را بیشتر با ترجمه آثار فلسفی

می‌شناسند. از جمادی که مترجم شناخته‌شده‌ای است، مجموعه مقالاتی در حوزه نقد ادبی هم منتشرشده است. سیاوش جمادی از چند جنبه به مطبوعات و کار رسانه‌ای مرتبط است. یکی اینکه نویسنده است و موضوع دیگر این‌که زمینه کارش فلسفه است. بر این اساس از جهت تولید فکر، اگر روزنامه‌نگاری دغدغه‌مند باشد، می‌تواند خود را در حوزه کاری او معرفی کند. همین موضوع باعث شد با او بنشینیم و درباره «نقد ادبی» و «مسئله داشتن» باهم حرف بزنیم؛ موضوعی که اگر در کار مطبوعات وجود داشته باشد، می‌تواند به «جامعه» به‌عنوان یک کل کمک کند. مشروح گفت‌وگوی ما در روزنامه همدلی با سیاوش جمادی را در ادامه می‌خوانید:

ترجمه این کتاب را کنار گذاشتم. متوجه شدم من بهتر از کار ایشان نمی‌توانم کتاب را ترجمه کنم چون واقعاً ترجمه ایشان در سطح بسیار خوبی است. به دلیل علاقه‌ای که به‌طورکلی به کانتی و مجموعه آثارش دارم «کیفر آتش» را نه‌تنها در این کتاب بلکه در نشریات و فضاهای دیگر مطالبی نوشتم. درباره عنوان آلمانی این کتاب هم مقاله‌ی مجزایی نوشتم. عنوان مجموعه هم از همین کتاب گرفته شده و قرار است برای اولین بار در نمایشگاه کتاب عرضه شود.

در حوزه ادبیات و کارایی آن در مطبوعات، بحث‌ها زیاد است. تولید آثار و نقش ادبیات در کارهای مطبوعاتی، خیلی مشخص نیست. در این میانه نه تکلیف کامل روزنامه‌نگار و اهالی مطبوعات مشخص است و نه تکلیف مخاطب ایرانی. شاید یکی از دلایل افول مطبوعات هم همین نوع تولید آثار باشد که فاکتورهایی چون زاویه دید، نحوه روایت و... را به خوبی استفاده نمی‌کند. اساساً فرم و محتوی در زمینه آثار مکتوب، چه نسبتی باهم دارند و تفکر این وسط چه کاره است؟ تا حدی که من مطالعه کرده‌ام، فرم همان محتوی است. به‌عبارت‌دیگر هر محتوایی فرم خودش را پیدا می‌کند. اگر ما محتوی را درک نکنیم، فرمش را هم به‌درستی درک نخواهیم کرد. درست مثل اینکه شما بخواهید با ابزاری که از جای دیگری وارد شده، کاری را انجام بدهید که آن ابزار اصلاً برایش ساخته نشده است. در نقد ادبی باید اول شناخت پیدا کنیم که رمان و نمونه‌های ادبی گذشته در غرب چه طور بوده‌اند؟ بعدازآن باید به این سؤال پاسخ داد که رمان با اندیشه مدرن چه ارتباطی دارد؟ من در مقامی نیستم که به کسی توصیه کنم و فقط دارم درباره دریافت‌های خودم حرف می‌زنم. به عقیده من، تازه در این زمان است که می‌شود شروع به نوشتن یک نقد ادبی استاندارد کرد. اگر اندیشه مدرن نباشد، آثار اندیشه مدرن هم

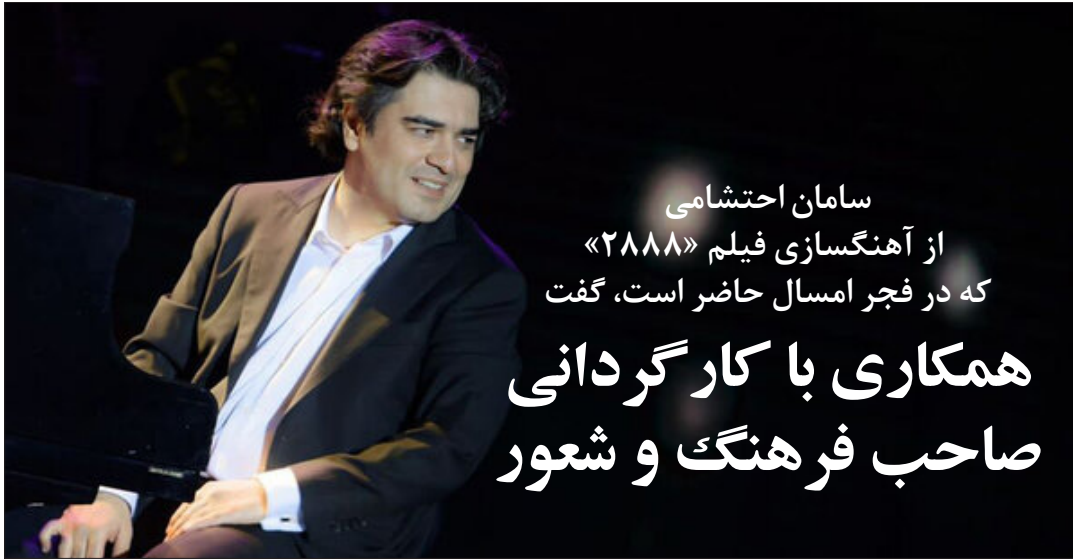
بهدرستی درک نخواهد شد. البته می‌تواند تکرار کسرد اما این تکرار واقعاً با خود ما چه نسبتی خواهد داشت؟ هر وقت، آغاز به تفکر می‌کنیم تفکر با ما نسبتی دارد. اگر این نسبت وجود نداشته باشد، تکرار و بازتکرار خواهد بود. این درست است که تفکر باید مربوط به خودمان باشد اما در ابتدا چاره‌ای نداریم جز اینکه فکر کردن را بیاموزیم حالا ممکن است آموختن تفکر را هرکسی برایمان انجام داده باشد. من روش خاصی را در نقد ادبی مدنظر قرار ندادم. برای مثال کاری از شکسپیر را خواندم. پس‌ازآن مجموعه آثار او را از نظر گذراندم و باعث پیشرفت آن جامعه در جنبه‌های مختلف علمی و اجتماعی است.

آغاز کار این متفکران در جوامع مختلف از کجا بوده است؟
مسئلاً در ابتدای کار با مطالعه و جمع‌آوری علم و دانش کارشان را شروع نکرده‌اند. کتاب‌خانه از قدیم برای ما گردآوری فضل و دانش بوده و بعدها مطبوعات علمی قرار باشد توفیق واقعی حاصل شود، باید «مسئله‌ای وجود داشته باشد. این «مسئله داشتن» گویا باید باشد تا کار فرهنگ سامان یابد؛ باید باشد تا مردم کتاب بخوانند، روزنامه بخوانند و...

مدتی قبل من در مصاحبه با نشریه‌ای گفتم اصلاً تفکر چه ضرورتی دارد؟ از نظر من تفکر ضرورتی ندارد. از من پرسیده شد شما چرا آثار فلسفی و ادبی ترجمه می‌کنید؟ من می‌گویم نه کافکا شناسم و نه هایدیگر شناس. بلکه آدم بلازده‌ای هستم که در زندگی‌ام بعضی مسائل برای من مسئله شدند درحالی‌که ممکن است این مسائل برای دیگران محل پرسش نباشند. درگیری من با این مسائل در شرایطی که دیگران آن مسائل را مهم نمی‌دانند، هیچ برتری در زندگی به من نمی‌دهد. البته خوشبختی، مفهومی است که از دیدگاه من تعریف مشخصی ندارند. این جمله که باید روزنامه و کتاب خواند و فرهنگ مطالعه گسترش یابد اگر بدون توجه به اهمیت تفکر حاصل از مطالعه باشد، هیچ

خودم را در این ژانر هم در حوزه ساخت موسیقی فیلم نشان دهم و بگویم که در این فضا هم توانایی ساخت موسیقی فیلم دارم که خوشبختانه کیوان علی محمدی به‌عنوان کارگردان موسیقی این فیلم را دوست داشت. او عنوان کرد: این فیلم در بخش مسابقه جشنواره فیلم فجر حضور دارد و مردم باید درباره آن قضاوت کنند. موسیقی این فیلم عاشقانه است و صدای کریستالی داشته باشند. نکته جالب این است که این فیلم در ژانر جنگ است ولی یک صحنه جنگی در این فیلم دیده نمی‌شود و فیلم سیاه‌وسفید است که این تفاوت در هر فیلمی دیده نمی‌شود.

همچنین یک ویژگی مهم دیگر این فیلم بازی بسیار خوب بازیگران است. به نظر من کارگردان این فیلم فرهنگ و شعوری بی‌نظیر دارد که این فرهنگ در فیلم هم دیده می‌شود. از این همکاری لذت بردم و مطمئن هستم موردتوجه مخاطبان نیز قرار می‌گیرد. احتشامی در پایان گفت: سه سال برای موسیقی این فیلم تفکر شده است و اجزای آن یک هفته زمان برد. در اینجا لازم می‌دانم از محی نیکو تشکر کنم زیرا ضبط در جشنواره فیلم فجر امسال نمایش داده شود. این فیلم ژانر عاشقانه و جنگی دارد و چون ژانری متفاوت است دوست داشتم استعداد

سامان احتشامی
از آهنگسازی فیلم «۲۸۸۸»
که در فجر امسال حاضر است، گفت

همکاری با کارگردانی صاحب فرهنگ و شعور

وارد حوزه ساخت موسیقی فیلم شدم. بعدازآن با محمدعلی اینانلو در برنامه «گردش» در حوزه صداگذاری و موسیقی فیلم همکاری کردم. در تمامی این سال‌ها در حوزه موسیقی فیلم با کارگردان‌های زیادی در فیلم‌های مختلف همکاری داشتم که می‌توان به فیلم «شکاف»، «خط ساغر»، انیمیشن «شازده کوچولو»، «این ترانه عاشقانه نیست» اشاره کرد. این آهنگساز ادامه داد: من به‌عنوان یک موزیسین اگر بخواهم موسیقی فیلم

رویداد

«هفتادو» به گالری پژوهشی شهریاران می‌آید

همدلی | «هفتادو» عنوان پروژه‌ای برای مطالعه هنر هنرمندان متولد دهه ۷۰ در ایران است که اولین نمایش آن از روز جمعه ۲۴به آثر آشخ سیمعی به مدت یک هفته در گالری پژوهشی شهریاران اختصاص دارد. به نقل از روابط عمومی گالری، «هفتادو» عنوان پروژه‌ای برای مطالعه هنر هنرمندان متولد دهه ۷۰ در ایران است. اولین نمایش این پروژه به آثار آدرخت سیمعی اختصاص دارد و از جمعه ۲۴ماه به مدت یک هفته در گالری پژوهشی شهریاران در معرض دید علاقه‌مندان قرار می‌گیرد. داوود آجرلو به نمایندگی از تیم کیوریاتور پروژه «هفتادو» گفت: این پروژه مجموعه‌ای از نمایش‌ها را در گالری پژوهشی شهریاران و مراکز وابسته به آن در طول یک سال برگزار کرده و در نهایت نتایج آن را به شکل یک کتاب و یک فیلم عرضه می‌کند. ایده بررسی هنر متولدان دهه ۷۰ در طول پژوهش‌های قبلی درباره هنر معاصر ایران شکل گرفته و باور داریم تمایز آثار و روند تولید هنر در متولدان این دهه به‌گونه‌ای است که می‌تواند واقعیت‌های پنهانی را چه دربار خود این نسل و درباره هنر مدرن ایران آشکار کند. این مدرس دانشگاه در ادامه توضیح داد: از سوی دیگر، اعداد و کمیت‌های ریاضی همواره شخص من را ترغیب می‌کرد تا به فلسفه ریاضیات بپیروم در جهانی که تمام ارزش‌های آن کمی شده، بیشتر بپردازم. بر همین اساس، نسل بندی دهه‌ای با اعدادی که فقط مرزهایی میهند و با گذشت زمان خیلی زود فراموش می‌شوند، برای من بهانه جذابی بوده است. این عددها با تعویض رقم که ما هم در آستانه آن هستیم، محو می‌شوند؛ مگر اینکه حاوی رخدادی بی‌بدلی یا حقیقت غیرقابل‌انکاری باشند. نسل ۷۰ که بیشتر یک بهانه است برای کشف واقعیت‌هایی دیگر، نسلی آمیخته با فناوری و علم‌دان که ریاضیات سرآمد آن‌ها است. کمتر هنرمندی از این دهه می‌بینیم که واکنشی به علم در آثارش نداشته باشد. آن‌ها برخلاف گذشتگان خود در ایران درگیری کمتری با قراردادهای عرفی دارند و درگیری بیشتری با قراردادهای علمی. چنانکه نسل‌های ایرانی پس از ۷۰ نیز دیگر چنین تجربه رسانسی و درگیرانه‌ای نخواهند داشت. آجرلو بیان کرد: ما در این پروژه، بازی اعداد و ابعاد یا به عبارتی ریاضیات به‌عنوان یک بازی زبانی را بهانه‌ای برای بررسی هندسه هنرمندان متولد دهه ۷۰ ایران قرار داده‌ایم تا احتمالاً بتوانیم به واقعیت‌های دیگری دست پیدا کنیم. هنرمندانی که ازقضا خود نیز بازیگوشی هنرمندانه بیشتری در آثارشان دارند و به شکل‌های مختلفی کمیت‌ها را به بازی می‌گیرند. او افزود: شهریاران بیش از اینکه یک گالری باشد یک پژوهش‌کننده هنر است که در کنار پژوهش در هنر، امکانات مختلفی ازجمله نمایش آثار، آموزش و نشر را نیز احضار کرده تا بتواند به پژوهش‌های خود انسجام و غنای بیشتری ببخشد. در همین راستا نیز هیئت‌علمی و گروه کیوریاتور این مجموعه، پروژه هنرمندان دهه ۷۰ را با نمایش مجموعه «هفتادو» از آثار و آدرخت سیمعی آغاز کرده و به‌زودی گام‌های دیگر این پروژه را نیز اعلام خواهد کرد تا در آینده نزدیک شاهد انتشار نتایج این پروژه در قالب کتاب و فیلم هم باشیم. نمایش «هفتادو» از ۱۷ادی به مدت یک هفته در گالری پژوهشی شهریاران میزبان علاقه‌مندان خواهد بود. این گالری در خیابان قائم‌مقام، نرسیده به خیابان بهشتی، خیابان دهم، پلاک ۲۴، طبقه ۴، واقع‌شده است.

جشن حافظ به تئاتر و موسیقی هم وارد شد

همدلی | نخستین دوره جشن تئاتر و موسیقی علی معلم (تندیس حافظ) برگزار می‌شود. به نقل از روابط عمومی جشن حافظ، امید معلم مدیر مجموعه دنیای تصویر و دبیر جشن حافظ اعلام کرد در رسالتی خواسته این هنرمند است چراکه او همواره علاقه‌مند بود جشنی برای تئاتر و موسیقی هم برگزار کند که این اتفاق به‌زودی خواهد افتاد. به‌زودی اطلاعات تکمیلی درباره این رویداد هنری منتشر خواهد شد. طراح پوستر آرش صمدزاده است.